

Bruxelles, 8.6.2021
C(2021) 4223 final

AVIZ AL COMISIEI

din 8.6.2021

privind articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului

AVIZ AL COMISIEI

din 8.6.2021

privind articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului

SOLICITAREA DE EMITERE A UNUI AVIZ

În calitatea sa de gardian al tratatelor, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) monitorizează punerea în aplicare a dreptului Uniunii de către statele membre sub controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE)¹.

În contextul măsurilor restrictive adoptate în temeiul articolului 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), autoritățile naționale competente (ANC) ale statelor membre pot solicita Comisiei să își prezinte punctul de vedere cu privire la aplicarea dispozițiilor specifice ale actelor juridice relevante sau să furnizeze orientări cu privire la punerea în aplicare a acestora. De asemenea, ANC pot solicita Comisiei să furnizeze orientări inclusiv cu privire la interpretarea articolului 215 din TFUE.

Comisia a primit două solicitări de aviz din partea unei ANC cu privire la aplicarea măsurilor financiare prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului² (denumit în continuare „regulamentul”). Întrucât aceste două solicitări se referă la aceeași dispoziție juridică, ele vor face obiectul unui singur aviz al Comisiei.

CONTEXTUL

În temeiul articolului 2 alineatul (2) din regulament, li se interzice operatorilor din UE să pună la dispoziție, în mod direct sau indirect, fonduri sau resurse economice către persoanele incluse pe lista din anexa I la regulament³ sau în beneficiul acestora.

Prima solicitare

O persoană desemnată al cărei nume figurează în lista din anexa I la regulament este președintele consiliului de administrație al unei entități nedesemnate din afara UE (denumită în continuare „entitatea A”). Potrivit ANC și statutului entității A, prin funcția de conducere ocupată, persoana desemnată este responsabilă cu organizarea activității consiliului de administrație al entității A și cu asigurarea îndeplinirii cu succes a sarcinilor consiliului de administrație de către membrii acestuia. La rândul său, entitatea A deține o filială care are sediul într-un stat membru al UE (denumită în continuare „filiala din UE”).

ANC adresează următoarele întrebări:

„1.1 Pe baza informațiilor furnizate și a celor disponibile din surse deschise, se poate concluziona că persoana desemnată controlează entitatea A?”

¹ Tratatul prevede că numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate să furnizeze interpretări obligatorii din punct de vedere juridic ale dreptului Uniunii.

² Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, JO L 78, 17.3.2014, p. 6-15.

³ Articolul 2 alineatul (2) din regulament prevede următoarele: „Se interzice punerea la dispoziție, direct sau indirect, a oricăror fonduri sau resurse economice către sau în beneficiul persoanelor fizice sau juridice, al entităților sau organismelor sau al persoanelor fizice sau juridice, al entităților sau organismelor asociate acestora, care figurează în lista din anexa I.”

1.2. În cazul unui răspuns afirmativ, regulamentul interzice unui operator din UE să efectueze plăți către filiala din UE controlată de entitatea A pentru achiziționarea de produse care provin de la entitatea A? Regulamentul interzice unei bănci din UE să prelucreze aceste plăți?”

A doua solicitare

Potrivit ANC, o persoană desemnată al cărei nume figurează în lista din anexa I la regulament controlează o entitate nedeseșnată din afara UE (denumită în continuare „entitatea B”). Mărfurile produse de entitatea B sunt vândute de societăți care au sediul în țări terțe (denumite în continuare „intermediari din țări terțe”) unor operatori din UE.

ANC adresează următoarele întrebări:

„2.1. Regulamentul le interzice operatorilor din UE să efectueze plăți către entități din afara UE care acționează în calitate de intermediari din țări terțe pentru produsele entității B, controlată de persoana desemnată?”

2.2. Regulamentul le interzice băncilor din UE să prelucreze plăți din conturile naționale ale operatorilor din UE către conturile entităților din afara UE menționate dacă aceste tranzacții se bazează pe facturi emise pentru produsele entității B, controlată de persoana desemnată?”

2.3. Dacă produsele în cauză au fost achiziționate de un operator din UE de la un operator dintr-un alt stat membru care le achiziționase în nume propriu de la o altă entitate din afara UE, operatorul achizitor ar încălca regulamentul în felul acesta? Prin analogie, prelucrarea tranzacțiilor subiacente de către o bancă din UE ar reprezenta o încălcare a regulamentului?”

EVALUAREA JURIDICĂ

Prima solicitare

Întrebarea 1.1

Comisia a definit anterior⁴ o serie de criterii care ar trebui luate în considerare pentru a stabili dacă o entitate juridică este controlată de o altă persoană sau entitate ori, cu alte cuvinte, dacă aceasta din urmă „poate să exercite și exercită în mod efectiv o influență decisivă asupra comportamentului celeilalte entități în cauză”. Criteriile sunt următoarele:

a. competența de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei astfel de persoane juridice sau entități;

b. utilizarea, în tot sau în parte, a activelor unei persoane juridice sau ale unei entități;

c. participarea, în comun și în mod solidar, la obligațiile financiare ale unei persoane juridice sau ale unei entități sau garantarea acestora;

d. deținerea de influență în ceea ce privește strategia întreprinderii, politica operațională, planurile de afaceri, investițiile, capacitățile, acordarea de fonduri, resursele umane și aspectele juridice;

⁴ Răspunsul la întrebarea 9 din Întrebările frecvente privind măsurile restrictive ale UE în Siria (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en).

e. instituirea sau menținerea unor mecanisme de monitorizare a comportamentului comercial al unei persoane juridice sau entități;

f. alte indicii, precum folosirea în comun a unei adrese profesionale sau utilizarea aceleiași denumiri, ceea ce ar putea da părților terțe impresia că cele două entități fac, de fapt, parte din aceeași întreprindere.”⁵

În opinia Comisiei, dacă se stabilește că persoana desemnată deține controlul asupra entității A, se poate presupune că acest control se extinde asupra tuturor activelor deținute nominal de entitatea A⁶.

ANC este competentă să stabilească, pe baza faptelor, dacă elementele despre care a constatat că stabilesc o legătură între persoana desemnată și entitatea A echivalează cu îndeplinirea oricăruia dintre aceste criterii sau a altora care pot dovedi că persoana desemnată deține controlul asupra entității A. La această constatare ar trebui să se ajungă prin prisma clarificărilor de mai sus, ținând seama de toate elementele aflate la dispoziția ANC și de circumstanțele specifice cazului. Comisia nu este abilitată să efectueze această constatare factuală în numele autorităților naționale competente.

Întrebarea 1.2

Pentru a răspunde la această întrebare, Comisia va porni de la presupunerea că evaluarea factuală efectuată de ANC demonstrează, în ultimă instanță, că persoana desemnată exercită controlul asupra entității A.

Articolul 2 alineatul (2) din regulament le interzice tuturor operatorilor din UE, inclusiv băncilor, să pună la dispoziție, direct sau indirect, fonduri sau resurse economice către persoanele desemnate sau în beneficiul acestora.

Comisia și-a exprimat deja punctul de vedere în această privință, afirmând că punerea la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice către o entitate nedeseșnată care este deținută sau controlată de o persoană sau o entitate nedeseșnată ori de un organism nedeseșnat echivalează cu punerea la dispoziție indirectă a acestor fonduri sau resurse către persoana, entitatea sau organismul în cauză⁷. Astfel, „[d]acă în urma unui proces de diligență corespunzător se stabilește proprietatea sau controlul, atunci punerea la dispoziție de fonduri sau resurse economice către persoane juridice sau entități nedeseșnate care sunt deținute sau controlate de o persoană sau entitate inclusă pe listă va fi considerată, în principiu, ca punere la dispoziție indirectă de fonduri sau resurse economice către aceasta din urmă, cu excepția cazului în care se poate determina în mod rezonabil, de la caz la caz, cu ajutorul unei abordări bazate pe riscuri și cu luarea în considerare a tuturor circumstanțelor relevante, că fondurile sau resursele economice vizate nu vor fi utilizate de către respectiva persoană sau entitate desemnată și nici în beneficiul acesteia”⁸.

Dat fiind că societățile-mamă, în general, exercită controlul și dețin puterea de decizie asupra activităților filialelor lor, în opinia Comisiei, odată ce se stabilește controlul exercitat de o persoană desemnată asupra unei entități nedeseșnate, se poate presupune că acest control se

⁵ Aceste criterii, deși nu sunt identice, le reflectă în esență pe cele prevăzute la punctul 63 din Bunele practici ale UE. Bunele practici ale UE de aplicare eficientă a măsurilor restrictive (doc. 8519/18): (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/ro/pdf>).

⁶ Avizul Comisiei din 19.6.2020 referitor la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului [C(2020) 4117 final].

⁷ Întrebări frecvente privind măsurile restrictive ale UE în Siria (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). A se vedea, de asemenea, Avizul Comisiei din 19.6.2020 referitor la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului [C(2020) 4117 final].

⁸ Răspunsul la întrebarea 9; a se vedea, de asemenea, punctul 66 din Bunele practici ale UE.

extinde și asupra filialelor și activelor entității nedeseminate. Această prezumție poate fi infirmată de la caz la caz de filiala din UE dacă aceasta poate demonstra că activele sale, în parte sau în totalitatea lor, se află în afara controlului entității-mamă sau că, de fapt, aceasta din urmă nu este controlată de persoana desemnată⁹.

Din aceste elemente reiese că punerea la dispoziție, către o astfel de filială, a unor fonduri sau resurse economice ar echivala cu punerea la dispoziție indirectă a acestora către persoana desemnată, mai puțin atunci când se poate stabili în mod rezonabil, de la caz la caz, folosind o abordare bazată pe riscuri și luând în considerare toate circumstanțele relevante, că fondurile sau resursele economice în cauză nu vor fi utilizate de către persoana desemnată sau în beneficiul acesteia.

În urma evaluării sale factuale, ANC pare să fi concluzionat că, în acest caz specific, filiala din UE este controlată de entitatea A, care, la rândul său, este controlată de persoana desemnată.

Locul înregistrării acestor filiale, mai exact precizarea dacă acestea au fost înregistrate într-un stat membru sau într-o țară terță, nu are nicio relevanță pentru prezenta evaluare, cu excepția cazului în care actele juridice ale UE care stabilesc măsurile restrictive conțin o dispoziție explicită în acest sens. Acesta nu a fost cazul în situația de față.

Toți operatorii din UE, inclusiv băncile, trebuie să instituie procedurile necesare de îndeplinire a obligației de diligență și să efectueze verificările corespunzătoare pentru a preîntâmpina cazurile de încălcare a regulamentului. Aceste proceduri pot include verificarea, evaluarea riscurilor, îndeplinirea obligației de diligență bazate pe mai multe niveluri și monitorizarea continuă.

În opinia Comisiei, responsabilitatea principală pentru aceste transferuri îi revine operatorului din UE care a stabilit o relație contractuală cu filiala din UE controlată de persoana desemnată și care inițiază transferul de fonduri aferent. Cu toate acestea, fiecare operator din UE trebuie să își îndeplinească propriile obligații care îi revin în temeiul măsurilor restrictive ale UE și să efectueze verificările corespunzătoare, indicate la punctele anterioare. În consecință, băncile din UE trebuie să aplice mecanisme de îndeplinire a obligației de diligență pentru a se asigura că prelucrarea unei plăți legate de o tranzacție subiacentă nu conduce la punerea indirectă la dispoziție a unor fonduri către o persoană desemnată. Prin nerespectarea acestei obligații, banca din UE în cauză poate încălca articolul 2 alineatul (2) din regulament. De asemenea, banca din UE în cauză ar trebui să informeze imediat ANC și Comisia, astfel cum se prevede la articolul 8¹⁰ din regulament.

În plus, trebuie reamintit că, în temeiul articolului 9 din regulament, tuturor operatorilor din UE, inclusiv băncilor, le este interzisă participarea „*în cunoștință de cauză și deliberată la activități care au drept scop sau efect eludarea măsurilor menționate la articolul 2*” din regulament.

Elementele de mai sus nu aduc atingere articolului 10 alineatul (2) din regulament, care prevede că acțiunile operatorilor din UE „*nu angajează în niciun fel răspunderea acestora, în cazul în care [aceștia] nu au știut și nu au avut niciun motiv întemeiat să suspecteze că*

⁹ Avizul Comisiei din 19.6.2020 referitor la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului [C(2020) 4117 final].

¹⁰ Articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului prevede că „[...] persoanele fizice și juridice, entitățile și organismele: (a) furnizează de îndată autorității competente a statului membru în care își au reședința sau sunt stabilite toate informațiile care pot facilita conformarea cu prezentul regulament [...] și transmit aceste informații Comisiei, direct sau prin intermediul statului membru;”.

acțiunile lor ar încălca măsurile prevăzute de prezentul regulament”, inclusiv pe cele prevăzute la articolul 2 alineatul (2).

De aceea, Comisia apreciază că efectuarea de plăți către o filială din UE controlată de entitatea A echivalează cu punerea plăților în cauză la dispoziția acesteia din urmă. În măsura în care entitatea A este controlată de persoana desemnată, se poate considera că plățile sunt puse în mod indirect la dispoziția persoanei desemnate. Prin urmare, astfel de plăți sunt interzise, cu excepția cazului în care sunt autorizate de ANC în temeiul uneia dintre derogările prevăzute în regulament sau atunci când se stabilește în mod rezonabil, de la caz la caz, folosind o abordare bazată pe riscuri și luând în considerare toate circumstanțele relevante, că fondurile nu vor fi utilizate de către persoana desemnată sau în beneficiul acesteia. Băncile din UE trebuie să aplice procedurile adecvate de îndeplinire a obligației de diligență, astfel încât să evite situația în care o plată către o anumită entitate nedeseșmnată are drept rezultat punerea indirectă la dispoziție a unor fonduri către o persoană desemnată.

A doua solicitare

Întrebarea 2.1

Pentru a răspunde la această întrebare și la următoarele, Comisia va porni de la presupunerea că evaluarea factuală efectuată de ANC demonstrează, în ultimă instanță, că persoana desemnată exercită controlul asupra entității B.

Articolul 2 alineatul (2) din regulament le interzice tuturor operatorilor din UE, inclusiv băncilor, să pună la dispoziție, direct sau indirect, fonduri sau resurse economice către persoanele desemnate sau în beneficiul acestora.

După cum se indică la răspunsul la întrebarea 1.2, Comisia și-a exprimat punctul de vedere în această privință, afirmând că punerea la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice către o entitate nedeseșmnată care este deținută sau controlată de o persoană sau o entitate nedeseșmnată ori de un organism nedeseșmnat echivalează cu punerea la dispoziție indirectă a acestor fonduri sau resurse către persoana, entitatea sau organismul în cauză¹¹.

În speța în discuție, operatorul din UE a achiziționat mărfurile de la un intermediar nedeseșmnat dintr-o țară terță. Este plauzibil să se presupună că acesta din urmă (i) a efectuat sau va efectua plăți către entitatea B ori (ii) a furnizat sau va furniza entității o anumită formă de contraprestație în schimbul mărfurilor în cauză. În consecință, orice operator din UE care achiziționează mărfurile de la intermediarul dintr-o țară terță și efectuează plăți către acest intermediar sau îi oferă orice altă formă de contraprestație permite în mod indirect direcționarea de fonduri și/sau de resurse economice către entitatea B. **Astfel cum se constată în răspunsul la întrebarea 1.1, în măsura în care entitatea B este controlată de o persoană desemnată, tranzacția aferentă echivalează, în cele din urmă, cu punerea la dispoziție în mod indirect a unor fonduri și/sau resurse economice către persoana desemnată.**

Orice altă concluzie ar presupune că articolul 2 alineatul (2) din regulament ar putea fi eludat prin înființarea de societăți de tip „cutie poștală”, fie în statele membre, fie în țări terțe, prin intermediul cărora s-ar putea direcționa în mod indirect fonduri sau resurse economice către persoane sau entități desemnate, prin intermediul unei entități controlate de acestea din urmă.

¹¹ Întrebări frecvente privind măsurile restrictive ale UE în Siria (https://ec.europa.eu/info/files/170901-faqs-restrictive-measures-syria_en). A se vedea, de asemenea, Avizul Comisiei din 19.6.2020 referitor la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului [C(2020) 4117 final].

Pentru a stabili dacă plățile efectuate echivalează cu punerea la dispoziție în mod indirect a unor fonduri și/sau resurse economice către o persoană desemnată, precum în cazul în discuție, operatorii din UE ar trebui să evalueze toate elementele factuale aflate la dispoziția lor. Aceste elemente pot include, printre altele: intervenția unui mare număr de intermediari în lanțul care conduce de la producător la utilizatorul final, neconcordanța dintre țara de origine a mărfurilor și cea în care este stabilită o societate intermediară, expedierea mărfurilor către UE dintr-o astfel de țară terță, precum și existența unor măsuri restrictive ale UE care vizează un număr semnificativ de persoane fizice sau juridice din oricare dintre aceste țări.

În plus, trebuie reamintit că, în temeiul articolului 9 din regulament, tuturor operatorilor din UE, inclusiv băncilor, le este interzisă participarea *„în cunoștință de cauză și deliberată la activități care au drept scop sau efect eludarea măsurilor menționate la articolul 2”* din regulament.

Elementele de mai sus nu aduc atingere articolului 10 alineatul (2) din regulament, care prevede că acțiunile operatorilor din UE *„nu angajează în niciun fel răspunderea acestora, în cazul în care [aceștia] nu au știut și nu au avut niciun motiv întemeiat să suspecteze că acțiunile lor ar încălca măsurile prevăzute de prezentul regulament”*, inclusiv pe cele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din regulament.

De aceea, Comisia apreciază că efectuarea de plăți către intermediari din țări terțe pentru produse provenite de la entitatea B poate fi considerată ca punere la dispoziție în mod indirect a unor fonduri către persoana desemnată, dat fiind că (i) intermediarii din țări terțe au furnizat o contraprestație entității B în schimbul mărfurilor și (ii) entitatea este controlată de persoana desemnată, drept pentru care se presupune că entitatea direcționează sau utilizează fondurile și resursele economice în beneficiul acesteia din urmă. Prin urmare, astfel de plăți sunt interzise, cu excepția cazului în care sunt autorizate de ANC în temeiul uneia dintre derogările prevăzute în regulament sau atunci când se stabilește în mod rezonabil, de la caz la caz, folosind o abordare bazată pe riscuri și luând în considerare toate circumstanțele relevante, că fondurile nu vor fi utilizate de către persoana desemnată sau în beneficiul acesteia.

Întrebarea 2.2

Astfel cum se indică în răspunsul la întrebarea 1.2 din prima solicitare, băncilor din UE li se impune să efectueze proceduri de îndeplinire a obligației de diligență și să verifice dacă oricare dintre tranzacțiile pe care le prelucrează ar echivala cu punerea la dispoziție, în mod direct sau indirect, a unor fonduri sau resurse economice către persoanele sau entitățile desemnate sau în beneficiul acestora. În cazul în care o bancă din UE știe sau are motive întemeiate să creadă că o tranzacție pe care o prelucrează ar echivala cu punerea la dispoziție către o persoană desemnată, în mod direct sau indirect, a unor fonduri sau resurse economice, aceasta trebuie să se abțină de la prelucrarea tranzacției, să înghețe fondurile și să informeze imediat ANC și Comisia, pentru a nu încălca articolul 2 alineatul (2) și articolul 8¹² din regulament.

În plus, trebuie reamintit că, în temeiul articolului 9 din regulament, tuturor operatorilor din UE, inclusiv băncilor, le este interzisă participarea *„în cunoștință de cauză și deliberată la activități care au drept scop sau efect eludarea măsurilor menționate la articolul 2”* din regulament.

---

¹² Articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului prevede că *„[...] persoanele fizice și juridice, entitățile și organismele: (a) furnizează de îndată autorității competente a statului membru în care își au reședința sau sunt stabilite toate informațiile care pot facilita conformarea cu prezentul regulament [...] și transmit aceste informații Comisiei, direct sau prin intermediul statului membru;”*.

Nu se aduce atingere articolului 10 alineatul (2) din regulament, care prevede că acțiunile operatorilor din UE „nu angajează în niciun fel răspunderea acestora, în cazul în care [aceștia] nu au știut și nu au avut niciun motiv întemeiat să suspecteze că acțiunile lor ar încălca măsurile prevăzute de prezentul regulament”, inclusiv pe cele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din regulament.

Întrebarea 2.3

Articolul 2 alineatul (2) și articolul 9 din regulament nu menționează în niciun fel localizarea părții care primește fondurile. De aceea, li se interzice tuturor operatorilor din UE, inclusiv băncilor, să efectueze plăți către orice entitate, indiferent de locul de stabilire a acesteia, în cazul în care plățile respective ar implica punerea la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice, în mod direct sau indirect, către o persoană desemnată sau în beneficiul acesteia.

Nu se aduce atingere articolului 10 alineatul (2) din regulament.

CONCLUZII

Având în vedere cele de mai sus, Comisia este de opinie că:

- (1) Este de competența ANC să stabilească, ținând seama de toate elementele aflate la dispoziția lor și de circumstanțele specifice cazului, dacă o persoană desemnată deține controlul asupra entității A sau a entității B.

În cazul în care se stabilește că persoana desemnată deține controlul asupra entității A:

- (2) Efectuarea de plăți către filiala din UE controlată de entitatea A echivalează cu punerea la dispoziție a acestor plăți către entitatea A și, în măsura în care entitatea A este controlată de persoana desemnată, se poate considera că plățile sunt puse în mod indirect la dispoziția persoanei desemnate sau în beneficiul acesteia.

În cazul în care se stabilește că persoana desemnată deține controlul asupra entității B:

- (3) Efectuarea de plăți către intermediari din țări terțe pentru produse provenite de la entitatea B poate fi considerată ca punere indirectă la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice către persoana desemnată.

În ambele cazuri:

- (4) Băncile din UE trebuie să aplice procedurile adecvate de îndeplinire a obligației de diligență, astfel încât să evite situațiile în care o plată către entitatea A sau entitatea B ar putea avea drept rezultat punerea indirectă la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice către persoana desemnată sau în beneficiul acesteia.

- (5) Li se interzice tuturor operatorilor din UE, inclusiv băncilor, să efectueze plăți către orice entitate, indiferent de locul de stabilire a acesteia, în cazul în care plățile respective ar implica punerea la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice, în mod direct sau indirect, către o persoană desemnată sau în beneficiul acesteia.

Adoptat la Bruxelles, 8.6.2021

*Pentru Comisie,
Mairead McGUINNESS
Membră a Comisiei*

